

anden ægtefælle hus eller løsøre, som ved samlivets ophør hørte til det fælles bohave eller til den anden ægtefælles arbejdsredskaber.

Loven gælder for Vestgrønland og kan med fornødne lemper ved kongelig anordning udvides til også at omfatte Nord- og Østgrønland.

Der træffes ved kongelig anordning bestemmelse om tidspunktet for ikrafttræden af lovens bestemmelser. Ved anordning meddeles ligeledes de nødvendige overgangsbestemmelser.

Ifølge en bestemmelse, der indsattes i folketetinget, skal loven optages til revision i folketingsåret 1959—60. Revisionsforslaget skal være ledsaget af en på regelmæssige undersøgelser grundet beretning om, hvorledes loven har virket i den forløbne periode.

Ved lovforslagets 1. behandling udtalte *Edel Saunte* (S) ønske om, at lovforslaget måtte blive ændret således, at der blev adgang til borgerlig lysning. Med hensyn til § 59 om skilsmisse i anledning af utroskab var hun ked af, at landsrådet i anden omgang havde opgivet sit først indtagne standpunkt, hvorefter kun gentagen eller særlig krænkende form for ægteskabsbrud skulle kunne bevirke skilsmisse. Hun fremsatte forskellige ønsker med hensyn til bodelingsreglerne, bl. a. indførelse af bopælsret for en ægtefælle i et hus, som udtages af den anden ægtefælle, og regler om ret til lejlighed i lejet hus. Iøvrigt anbefalede hun lovforslaget. Det samme gjorde de øvrige partiets ordførere. *A. Lynge* (Grønland) redegjorde for ægteskabsforslagets forhistorie og behandling i landsrådet. Han fremhævede, at grønlænderne ikke havde andet syn på såvel ægteskabet som moralen end det, kirken forkynder. Han anbefalede lovforslaget i den skikkelse, hvori det nu var vedtaget af landsrådet. *Statsministeren* udtalte i anledning af en henstilling fra *Steen* (RV) villighed til at medvirke til, at så mange medlemmer af folketetinget som muligt efterhånden kunne stifte personligt bekendtskab med Grønland. Han ville således gerne medvirke til at imødekomme et ønske fra finansudvalget om at komme til Grønland i sommeren 1954.

I det udvalg, hvortil lovforslaget henvistes, opnåedes enighed om forskellige ændringsforslag, som tiltrådtes af statsministeren. Der stilledes således ændringsforslag om indførelse af borgerlig lysning, om mulighed for andre trossamfunds dertil anerkendte præster til at foretage vielse og om revision af loven i 1959—60. Desuden stilledes ændringsforslag af mere formel karakter. De fleste af ændringsforslagene er omtalt under gennemgangen af lovens indhold i det foregående.